

Sergi Collar assegura que Pequín és una ciutat de contrastos on el cost de vida és baix

Després de viure a Figueres molts anys, Collar decideix viatjar a Pequín, on fa de professor d'educació física

Sergi Collar assegura que Pequín és una ciutat de contrastos on el cost de vida és baix

El primer pas que el va separar de Figueres, on havia cursat primària i secundària a les Escolàpies i al Cendrassos, respectivament, va ser l'entrada a la universitat. Va estudiar a la Universitat de Lleida la llicenciatura de Ciències de l'educació Física i l'Esport, i el Màster de Formació del professorat en Educació Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius.

- És en l'etapa de formació quan es marca l'objectiu de marxar?
- Abans de començar la llicenciatura, ni m'ho plantejava. Amb 24 anys, i veient la dificultat de treballar en l'àmbit de l'educació, vaig

tenir l'oportunitat de marxar a Estocolm a una escola internacional com a professor assistent. En un principi, la meua idea era estar un any i tornar a casa, però vaig renovar amb l'escola amb un contracte indefinit com a professor d'Educació Física i allà m'hi vaig quedar 4 anys.

- I després és el torn de Pequín.

- Després d'estar a Suècia, un país fantàstic amb hiverns freds i foscos, volia provar quelcom nou i diferent. Volia fer nous contactes i relacions amb gent d'arreu del món, però el principal motiu era experimentar una nova cultura, i la Xina és un país molt ric en aquest sentit. A mi m'agrada molt viatjar, i el fet de viure aquí em permet visitar més freqüentment el continent asiàtic.

- Abans de marxar, què en sabia, del territori i la seva gent?

- El que tenia clar és que marxava al país més poblat del món. També coneixia part de la cultura i tradicions, ja que la meua parella és Xinesa-Singapuresa per part de mare. En relació amb l'idioma, sé paraules bàsiques. Has de pensar que la majoria de xinesos no parlen gens d'anglès, així que aprendre l'idioma és una necessitat i, com no podria ser d'altra manera, integrar-te al país. La gramàtica sembla bastant simple... Ara bé, aconseguir l'entonació correcta ja és una altra cosa!

- De què treballa, a Pequín?

- Treballo de professor d'Educació Física en una escola Internacional dels afores, i visc molt a prop del centre educatiu. Estic molt content, ja que l'escola té unes magnífiques instal·lacions i, a més, es creu en l'educació

física com una assignatura important per al desenvolupament holístic de l'alumne. L'escola també forma part d'una associació d'escoles internacionals Britàniques a l'Àsia, i això permet que alguns alumnes puguin viatjar i competir contra altres escoles del continent.

- Com és l'educació xinesa?

- L'educació en el meu lloc de treball es basa en el Sistema Educatiu Britànic i segueix un enfocament diferent del sistema xinès local. La majoria d'alumnes són xinesos, i la veritat és que l'educació que reben a casa i les expectatives escolars són més estrictes i exigents. A aquests nens, se'ls limita el temps lliure, i sempre es té com a prioritat aconseguir l'excel·lència pel que fa als estudis.

- Per a aquelles que no conequem Pequín, podria captar-nos la seva essència en una frase?

- Pequín és ciutat de contrastos on el cost de vida és baix. Hi ha moltes coses a fer i molts llocs per visitar en dies on l'índex de contaminació és baix. En ser una ciutat tan gran i amb tanta gent, és difícil de moure's. Hi ha molt trànsit i les línies de metro són inconvenients des d'un punt de vista de disseny. L'idioma pot ser de vegades una barrera per comunicar-te amb el personal de restaurants, botigues i supermercats.

- I la gent, com és?

- La República Popular de la Xina és el país més poblat del món. És un estat multinacional. Amb això vull dir que hi ha de tot: un munt de grups ètnics i lingüístics, diverses llengües i dialectes (encara que el xinès mandarí sigui el més parlat), gran divisió pel que fa a l'estabilitat financera entre la població... Ara per ara només fa 6 mesos que hi soc i sé que em falta molt per veure, però puc assegurar que la gent és molt treballadora i ambiciosa. Donen molta importància a formar i cuidar la família.

- Gran part del contingut web està controlat per l'estat. Com es conviu amb això?

- La Xina té un dels controls més estrets del món sobre el contingut web. Vigilen que res estigui en conflicte amb els valors fonamentals i morals del partit del govern (artistes amb tatuatges, música hip-hop, entre altres). Plataformes com YouTube, Twitter, Facebook i Google estan bloquejades i només hi pots accedir a través de xarxes privades virtuals (VPN). Molts usuaris fan ús de mitjans de comunicació social, però procuren sempre utilitzar xarxes socials on el govern té el control, per evitar-se problemes.

- Alguna cosa que als empordanesos ens pugui sorprendre?

- N'hi ha moltes, de coses, que em van sorprendre de la Xina quan hi vaig arribar. La primera són les llargues cues, en especial per fer tràmits burocràtics. Quan vaig arribar, vaig haver d'esperar-me tres hores al banc només per activar una targeta de dèbit! Una altra cosa curiosa és veure que molta gent adulta té l'ungla del dit petit més llarga del que és normal. Sembla que a l'antiga Xina, això era símbol de riquesa i prosperitat. I l'última és que, si volgués, aquí podria ser famós! Els més simpàtics em pregunten per fer-se una foto amb mi, i molts altres fan les mil i una per aconseguir-la sense que me n'adoni.

- Hi ha algun costum al qual li costés habitar-se?

- N'hi ha tres. La primera és el trànsit. Sempre has de sortir amb temps, perquè no saps el que et pots trobar. La manera que tenen de conduir i la forma que tenen de seguir o, millor dit, de no seguir sempre les normes de circulació, fa que es formin embussos ràpidament. La segona és "l'experiència IKEA". Quan vas a comprar-hi coses per la llar, hi veus moltíssima gent fent migdiades als sofàs i llits, nens fent deures als escriptoris o persones obrint els tupperes i menjant a les taules d'exposició. L'última cosa que actualment encara m'inquieta està relacionada amb l'aigua calenta. Els xinesos creuen que l'aigua calenta és beneficiosa per a la salut i, als restaurants, si vols aigua, o un refresc fred, ho has d'especificar, perquè habitualment ho serveixen a temperatura ambient.

-Què troba a faltar de Figueres?

- Moltes coses, però sobretot la família, quedar per prendre alguna cosa amb els amics, veure partits de la lliga i lliga de campions, els diumenges de pàdel, i... tenir un bon fuet a la nevera.

- Tornarà?

- La intenció és tornar algun dia, però ara mateix no m'ho plantejo. Al llarg dels meus viatges, he anat coneixent gent que fa molts anys que viu fora de casa, en diferents països, i les seves experiències solen ser molt positives.

- Com es veu Catalunya des de l'altra punta?

- Estant lluny de casa, no ets gaire conscient del que realment està passant, i de la situació que s'està vivint. Intento estar al corrent dels diferents esdeveniments tant esportius, com polítics i culturals a través d'internet i, així, sentir-me una mica més a prop de casa.

Font del document:

http://www.emporda.info/fets-gent/2018/02/16/sergi-collar-figuerenc-resident-pequin/383501.html?utm_source=rss